

Klucze Królestwa

Chyba w każdym domu jest takie miejsce, w którym przechowujemy różne klucze: do mieszkania, do samochodu. Przy pomocy kluczy można się dobrze pozamykać, ale klucze służą też do otwierania. Dzisiaj zamiast kluczy używa się różnych haseł, kodów; do konta bankowego, do telefonu. Telefon uruchamiamy przy pomocy własnego, niepowtarzalnego odcisku palca, który też pełni rolę swoistego klucza. Dzisiaj Pan Jezus przekazuje Piotrowi klucze poznania Boga: *I tobie dam klucze królestwa niebieskiego*. Piotr Apostoł otrzymuje tę władzę kluczy zaraz po tym, jak dał właściwą odpowiedź na pytanie Pana Jezusa: *Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?* Piotr nie był jakimś wybitnym specjalistą od poznania Boga. Owszem, w jego wyjątkowej osobie i historii, jak w liniach papilarnych, Pan Jezus upatrywał sobie przyszłego papieża, skałę, na której potem będzie budować swój Kościół. Jednak to sam Bóg otwiera nas na siebie, to On daje do naszej ręki klucze. My sobie Pana Boga nie wymyślamy, jaki jest, to On sam nam się objawia. Poznając siebie, swoją niepowtarzalną historię, piękną i

grzeszną, odkrywamy Bożą dobroć i miłosierdzie. Kościół uczy, że Bogu objawiającemu się należy okazać posłuszeństwo wiary. To tak naprawdę łaska wiary, otrzymana na chrzcie świętym, jest tym kluczykiem, który otwiera nas na Pana Jezusa w Jego Kościele. Pokora otwierająca nas na Boże miłosierdzie daje nam światło lepszego poznania Boga i siebie. **[prob.]**